

HAT-16-01-0695

Szolgálat és kapcsolatteremtés
Szentendrei református
gimnazisták horvátországi útja

Tanulmányi kirándulás

2016. szeptember 29-október 2.

Útinapló

1. nap 2016.szeptember 29. csütörtök

„Csütörtökön 5.45-re érkeztünk az iskolába, hogy bepakolás után 6 órakor elindulhassunk a Kopácsra. A buszút nagyon jó hangulatban telt, bár kicsit hosszú volt.”

A kempingbe kb. 11 órakor érkeztünk, ott felállítottuk a sátrakat, megebédeltünk majd Kórógyra mentünk.”

Koradélután az iskolába érve a diákok műsorra vártak bennünket.

„Az iskola létszáma nagyon meglepett minket, ugyanis feleannyian voltak összesen (17 fő), mint a mi osztályunk.” „Az itt megismert diákokkal utunk során még találkoztunk, ami néhányunk szempontjából nagyon fontos volt, mivel szoros barátságot kötöttünk velük.”

Az igazgatónő bemutatta az iskolát, mi is a sajátunkat. Átadtuk ajándékainkat. (iskolánk képe, könyvek a könyvtár számára és iskolánk emblémájával ellátott vonalzó, karkötő, toll).

„Ellátogattunk a kórógyi várromhoz, ahol a hosszú buszút után jó volt kicsit felengedni, sétálni, romokon mászkálni.”

16 órától koszorúzáson vettünk részt a falu főterén, ahol a délszláv háború kapcsán a falu életében 25 éve történt eseményre, a templom lerombolására, és annak 15 éve való felújítására emlékeztünk.

Ezután az emlékműnél a lelkipásztor Kanalas János vezetésével néhány egyházi éneket énekeltünk, majd a templomba mentünk. Ott a tiszteletes bemutatta a templomot. „*A templomban kis előadást adtunk elő, ahol verset mondtunk, énekeltünk és hangszerezen játszottunk.*” Ezután átnyújtottuk gyülekezetünk ajándékát és üdvözlét is

A templomi szolgálat után következett a Tájházban lévő program, ami a hely megtekintéséből (akár állatokkal játékból) majd vacsorából állt. A vacsorán ismerkedtek egymással a gyerekek és a felnőttek, a két iskola közötti kapcsolatfelvétel terített asztal mellett kellemes beszélgetés mellett történt, ami akár testvériskolai kapcsolattá is válhat.

A Kanalas János tiszteletes úrral való élvezetes beszélgetéstől nehezen tudtunk elszakadni, de indulnunk kellett a szállásunkra, Kopácsra.

A nap eseményeit a szálláson foglaltuk össze, értékeltük az aznapi szolgálatainkat. A meglátogatott helyszínekhez kapcsolódóan önálló írásbeli feladatuk volt a gyerekeknek, valamint csoportokban puzzle-t raktak ki.

Fürdés után a takarodót Gergő az II. silenció eljátszásával trombitán jelezte.

2. nap 2016. szeptember 30. péntek

A bőséges és finom reggeli után Szenn Péterrel baranyai körútra indultunk. Az első állomás Kiskőszeg volt, ahol a Báni hegyről, a Partizánemlékmű mellől gyönyörű kilátás nyílik a Dunára. Péter elmesélte a csata eseményeit, a saját élményeit, amikor iskolásként gyalog jöttek ide, hogy a hős katonákra emlékezzenek.

Innen Sepsére mentünk, megismerkedtünk Darko Tursic lelkésszel, aki elmesélte a templom történetét. Neki is átnyújtottuk gyülekezetünk ajándékát.

„Itt egy kutya és macska is mellénk szegődött, akik miatt nem volt olyan könnyű odafigyelni a templom bemutatására.”

A turul emlékművet is megtekintettük.

A délelőtt utolsó állomása Várdaróc volt. Vezetéssel megtekintettük a Vinotékát, ahol helyi és környékbeli bortermelők borai vannak kiállítva.. A Baranyai Júlia múzeum kiállítását megtekintve felidéztük a hon és népismeret órán tanultakat

A Baranyai Zöld út interaktív kiállításon természettudományos téren bővíthettük tudásunkat játékos formában.

A falu már a szombati bormaratonra készült.

Csuzán a Kovács csárdában ebédeltünk.

15 óra várta minket Laskón Csáti Szabó Lajos püspök úr, aki bemutatta a templomot. Előadtuk rövid énekes, verses, hangszeres szolgálatunkat, majd gyülekezetünk ajándékát és üdvözlését.

Megkoszorúztuk a híres reformátor Sztárai Mihály emléktábláját. Az Ősök jussa sétányon járva olvashattunk a templom korábbi lelkészeiről

15.45-kor vártak az iskolába, ahol átöltözés és rövid helyszíni próba után 16.30-tól adtunk Kettős Zsuzsanna tanítványaival közös zenei világnapi koncertet. Közös produkcióként, áldáskívánásként a 134. zsoltár 3. versszakát énekeltük a koncert végén.

A helyiek népdalokkal, néptáncsal és gitárprodukciónal készültek, mi hangszeres, ének és kamaradarabokkal

Ezután volt módunk megismerni az iskolát, bemutatni sajátunkat és átadni ajándékainkat

„Az iskolában meglepően kevés a magyar tanuló, de mindenki, akit megismertünk barátságos.”

A vacsorára várva ismerkedtek, az iskola játszóterén játszottak egymással a szentendrei és laskói diákok. Mi tanárok is beszélgettünk egymással: oktatásról, szokásokról, megtalálva a közös pontokat egymásban. Bízunk abban, hogy ez a kapcsolat a későbbiekben is megmarad.

„A gyerekek kedvessége, a tanárok vendégszeretete és az összes ember, akivel találkoztunk minden lépésünket leste és kívánságunkat teljesítette.”

A vacsoránk sokat késett, amit végül Kopácsra a szállásra vitettünk és ott fogyasztottunk el. Ezután mindenkinek két kérdésre válaszolva kellett értékelni a napot: mi volt a mai legjobb élményed, mi az, amit kihagytál volna. Ez számunkra is visszajelzés volt, hogy a kötött, templomi szolgáltatokkal teli programok mellett engedjünk több szabadidőt a gyerekeknek, amit másnap Eszéken meg is tettünk. A takarodó ezen az estén 22.30-kor volt.

3. nap 2016. október 1. szombat

Reggeli után a kórógyi diákokkal és felnőttekkel együtt Bellyén megtekintettük a felújított református templomot. Előadtuk rövid műsorunkat, átadtuk ajándékunkat és gyülekezetünk üdvözlétét.

Elsétáltunk a romos savoyai kastélyhoz, amit nem lehet látogatni.

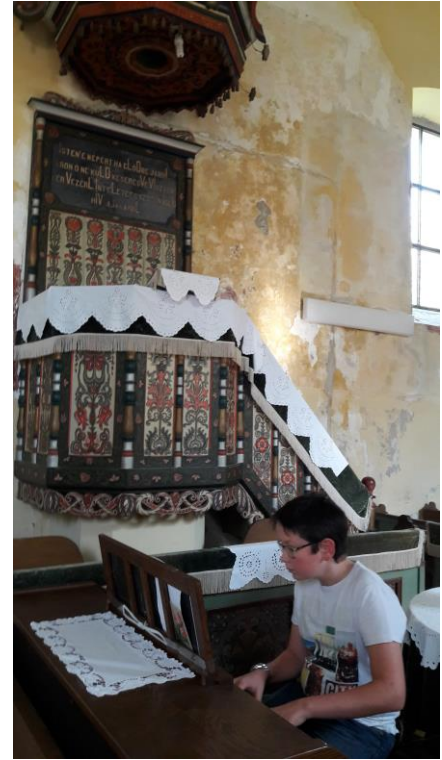
Ezután Eszékre mentünk, ahol a Horvát Nemzeti Színház egyik énekesé, mint idegenvezető mutatott be. Előadásként elénekelt a híres O sole miot. A gyönyörű díszes épület a mi budapesti Víg színházunkra emlékeztetett bennünket

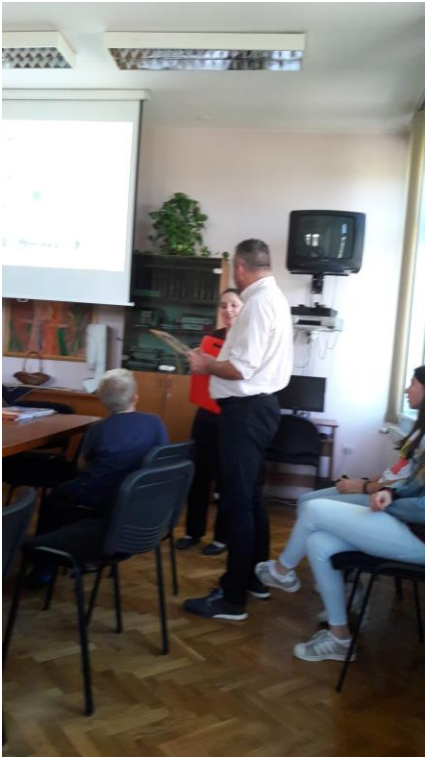
Innen az óvárosban található ferences rendházhoz mentünk, ahol Dukay Zoltán szerzetes bemutatta a templomot és a rendházat. Átadtuk ajándékunkat, egy gyönyörűen illusztrált német nyelvű katolikus Bibliát

Délre várt Rétfalu
lelképásztora, Andel
Ilona, aki a felújításra
váró templomról sok régi
történetet mesélt. A
kazettás karzatú
templomnak gyönyörűen
díszített szószéke van.
Előadtuk rövid
műsorunkat, átnyújtottuk
ajándékainkat és
gyülekezetünk
jókívánságát, valamint
egy kis adományt a
templom felújítására.
Donát (kántorképzős
növendek) kipróbálta a
templom orgonáját is.

13 órára értünk az eszéki magyar iskolába (Horvátországi Magyar Oktatási és Művelődési Központ), amit az igazgató Andócsi János mutatott be. Szombat lévén sajnos csak 2 diák tudta képviselni az iskolát, így a 3 csapat közötti közös program megváltozott: ebéd után körbejártuk az iskolát, volt aki focizott, míg más az iskolát bemutató előadáson vett részt. Átadtuk ajándékainkat.

„Az iskolákban sok embert ismerhettem meg, akik kedvesek voltak velünk. A sulikban számomra furcsa volt, hogy volt olyan osztály, ahová csak 1 tanuló jár.”

14 órától közös városnézésre indultunk egy eszéki tanárnő vezetésével, aki az óváros bemutatása után az újvárosba a Dráva partján való sétával vezette át a csapatot. Megnéztük a Péter Pál templomot, de esküvő miatt nem tudtuk kipróbálni az orgonát.

Szabad program alatt a gyerekek sétáltak, fagyiztak, vásároltak, barátkoztak a kórógyi és eszéki diákokkal. Fél 6-kor elbúcsúztunk a kórógyi és eszéki barátainktól.

A kempingben búcsúvacsorával vártak bennünket, amiben házigazdánk hosszú grillnyársakon csirkéket sütött (látványkonyha!), csevabcsicsát, friss házi kenyeret, salátát szolgált fel. Kulináris élményekben is gazdag este volt ez. Megköszönve kedvességét átadtuk ajándékainkat és áldáskívánságunkat a 134. zsoltár 3. versszakának éneklésével.

Este még a sötétben zseblámpás zászlókeresőt játszottunk. Elkezdünk összepakolni a holmikat, hogy másnap reggel kevesebb munkánk legyen. A 23 órai takarodó ellenére "hosszúra nyúlt" az utolsó éjszaka, mindenki meglegedésére. A sátrakban való beszélgetések nagyon emlékezetesnek bizonyultak lelki

4. nap 2016. október 2. vasárnap

A 7 órai ébresztő után felszedtük a sátrakat, összepakoltuk a csomagokat, majd megreggeliztünk. Felvettük az egyenruhát, hogy abban utazzunk Harasztiba..

10 órai Istentiszteleten való szolgálatunk az utunk utolsó és leghosszabb szolgálata. 4 vers és 3 ének alkotta a műsort. Rajtunk kívül énekkel szolgált a helyi Dalárda is.

Az Istentiszteleten igét hirdetett Szenn Péter, tanárnőnk a kántori szolgálatot látta el. A magyar himnusz éneklésével fejeződött be az Istentisztelet

Átadtuk ajándékainkat, és gyülekezetünk üdvözetét. A tiszteletes úr bemutatta a templom és falu történetét

„A meglátogatott templomok közül nekem ez tetszett legjobban.”

A templom előtt a helyi gyerekekből álló néptáncscsoport előadását néztük meg, a gyerekek barátkoztak egymással.
„Jó volt, hogy kapcsolatot teremthettünk Szenn Péterrel, aki prédikált is, és a harasztii gyerekek voltak a leginkább barátságosak.”
Megajándékoztuk őket is.

Ezután a templommal szomszédos Tájházba mentünk. Megtekintettük a kiállított tárgyakat, amik közül pl. a kalapot fel is vehettük. Az udvaron ebédeltünk: a kemencében sült túrós, és kapros túrós lángossal vendégelt meg bennünket a helyiek.

13 órakor el kellett búcsúznunk kedves vendéglátóinktól, mert Kopácsra tartottunk, hogy a réten hajózhassunk. Egy órát utaztunk az UNESCO által is védett területen, ahol Balogh Máté magyar nyelvű bemutatójában ismerhettük fel az előkészítő órán csak elméletben hallottakat.
„A kopácsi réten a hajókázás jó kikapcsolódás volt a hazautunk előtt.”

Ezután az interaktív kiállítóközpontba mentünk, játszottunk, sétáltunk a stégekben a hazaindulás előtt.

16 óra körül indultunk hazafelé, a beremendi határátkelőnél léptünk Magyarországra.

Útközben beszélgettünk, élménybeszámolókat tartottunk, összefoglaltuk az út eseményeit, értékeltük szolgálatunkat. Zenét hallgattunk, ettünk-ittunk, így gyorsan eltelt az idő.

„Az út nem tűnt hosszúnak, mert jól szórakoztunk.”

A hazaérkezés 21 órára volt várható, amit remekül tartottunk, mert 20.45-re már meg is érkeztünk a gyerekek és szülők meglepedésére.

“Nagyon tetszett a kirándulás, sosem fogom elfelejteni.”

„Nagyon jól éreztem magam és az egészszet élveztem.”

„Horvátországban nagyon jó volt, bár kicsit sűrű volt a program.”

„Szerintem mindenki maradandó élményt szerzett.”

„Szívesen visszamennék és újra találkoznék az ottaniakkal.”

„Nagyon jól éreztük magunkat, és rengeteg új élményben gazdagodtunk.”

„Amikor ismerkedni kellett féltem, hogy fogok megszólalni. De akármerre jártunk ugyanolyan emberekkel találkoztunk, mint amilyenek mi vagyunk. Szívesen mennék máskor.”

„Kedves emberekkel ismerkedtünk meg. A buszsofőr is nagyon kedves és segítőkész volt.”

„Összességében nagyon jó volt az osztálykirándulás. Mi egy nagyon összetartó és jó fej osztály vagyunk.”

„A napok nagyon hamar elteltek, és olyan hamar vége lett az egésznek, hogy észre se vettük. Köszönöm, hogy elmehettem!”